

JACKIE COLLINS

INTRIGI FAMILIALE LA HOLLYWOOD

Traducere:
IOAN DANIELA-OANA

**EDITURA LIDER
EDITURA CARTEA PENTRU TOȚI**

Prolog

Eric Vernon intră în Sam's Place, un local ponosit din vale, în care ospătăritele serveau topless, și își fixează imediat privirea asupra lui Arliss Shepherd.

Sprijinit de bar și sorbind dintr-o sticlă de bere pe jumătate goală, Arliss nu oferea o imagine tocmai plăcută. Cu fața prelungă, cu obrazul ciupit de vărsat și părul blond atârându-i moale, până la umeri, era la fel de slăbănog ca un coiot înfometat și la fel de sperios. Avea tot felul de ticuri – își mesteca părul ciufulit, își suga dinții și își schimba rar lenjeria intimă, mirosind de departe ca o ceapă stricăță.

Cu toate defectele sale, Arliss nu ducea lipsă de prieteni: venise la Sam's Place în fruntea unui grup de neciopliți, ca și el, de altfel. Sam, un obez faimos pentru simplul fapt că avea doar un testicul, era patronul acestui bar, care semăna mai mult cu un club al perdanților. Printre cei „de-ai casei” se aflau Davey zis și „Animalul”, Micul Joe și Marele Mark Johansson. Toți aceștia formau o echipă pestriță, fiecare consolându-se în compania celorlalți și la gândul că erau destul de numeroși. Împreună mai făceau o brânză. Luați separat nu erau buni de nimic, nu erau decât o adunătură de ratați cu gura mare. În ceea ce-l privea pe Eric Vernon, acest lucru era foarte bun, întrucât oamenii lipsiți de respectul de sine sînt mult mai ușor de manipulat decât cei cu

orgoliu. Descoperise asta în închisoare când ispășise pedeapsa pentru omor prin imprudență.

Omor, pe dracu'! se gîdea Eric apropiindu-se de Arliss. *L-am lovit pe nenorocitul ăla cu o scîndură groasă pînă cînd a picat mort la picioarele mele. Nici mai mult, nici mai puțin.*

Eric Vernon era un bărbat cu o înfățișare absolut banală, de înălțime medie și avînd o constituție zveltă, trăsături șterse și părul roșcat, tuns scurt. Avea genul acela de figură care nu-ți atrage atenția prin nimic, o figură pe care o uiți repede.

Doar tîrfa aia osoasă și-a adus foarte bine aminte de mine, își spuse el cu amărăciune. Da, și-a amintit de mine atît de bine, că a trebuit să fac șase ani grei de închisoare din cauza ei.

Cel dintîi lucru pe care l-a făcut imediat după ce a fost eliberat a fost să se ocupe de ea. I-a zdrobit fața pînă cînd nu a mai rămas din ea decît o masă amorfă, după care i-a ars casa din temelii.

Cea mai sigură răzbunare este omorul. Eric învățase de mic acest lucru.

Îndată ce termină cu vrăjitoarea aceea care trîncănise își luă o nouă identitate și plecă în California, stabilindu-se în cele din urmă în Los Angeles unde se angajă la o companie de calculatoare. Deprinsese meseria aceasta în închisoare.

Toate acestea se petrecuseră cu doi ani în urmă și nimeni nu mai întrebasese vreodată cine era sau de unde venea, adică exact așa cum socotise el.

Nimeni nu stă șase ani blestemați în închisoare fără să-și facă planuri. Iar Eric avea o întreagă agendă pe care era gata să o pună în aplicare.

1

Ești pur și simplu *splendidă*!

– Crezi?

– Sînt *sigur*.

Lissa Roman se examina printre gene în oglinda mare, decorată de jur-împrejur cu becuțe. Ceea ce vedea era perfecțiunea însăși, și era firesc să fie așa, avînd în vedere că muncea din greu, ca un șofer de camion, pentru a arăta atît de bine. Și nu era deloc ușor. Se implica total și fără să-și ofere momente de relaxare. Yoga, Pilates, înfometare, dușuri cu apă rece, împachetări cu ceară braziliană, vopsirea părului, jogging, înot, exerciții cu greutate, post, aerobic, curse cu mașini – nici una dintre aceste activități nu era omisă de Lissa. Orice, în afară de operațiile estetice. Se temea prea tare de bisturiu. Era prea îngrozită la gîndul că un chirurg ar putea să o transforme în altcineva – să-i schimbe identitatea, personalitatea. Constatase acest lucru la prea multă lume de la Hollywood, atît bărbați cît și femei. În plus, ea avea doar patruzeci de ani, era chiar mai tînără decît Madonna și decît Sharon Stone, slavă Domnului. Și în orice caz nu avea nevoie de o astfel de intervenție.

– Ești absolut sigur că arăt cît se poate de bine? întrebă,

obligându-l pe Fabio, stilistul și cosmeticianul ei fidel, să-și repete complimentele.

– Ești divină. Frumoasă. Ești tot ce se poate mai minunat, o asigură Fabio, scuturându-și bogata sa meșă.

Și vorbea cît se poate de serios pentru că, deși nu era chiar o frumusețe clasică, Lissa Roman avea acel ceva inefabil, care făcea din ea o adevărată stea. Era o combinație de *sex appeal* ostentativ, energie debordantă și un corp care te înnebunea. Fără a mai pune la socoteală ochii ei de un albastru limpede, pomeții înalți și buzele pline, răsfărte. Pentru Fabio era o desfătare să simtă mereu aura acestei femei.

– Totul datorită ție și mîinilor tale fermecate, șopti Lissa, netezindu-și părul de culoarea platinei, lung pînă la umeri.

– Asta mi-a spus și Teddy aseară, zise Fabio zîmbind afectat și plin de sine.

– Norocosule, răspunse Lissa ridicîndu-se de pe scaunul de machiaj.

– Nu, nu, spuse el făcînd cu mîna un semn de negare. Norocosul este *Teddy*.

– Ce orgolios ești! îl tachină Lissa îndreptîndu-se spre ușă.

– *Aproape* tot atît cît tine, i-o întoarse Fabio pe un ton tranșant, urmînd-o în studio unde aștepta fotograful de la revista *Maxim*.

Lissa și Fabio lucraseră împreună timp de opt ani și avuseseră o relație nemaipomenită. De fapt Fabio o plăcea pe Lissa Roman. Pentru o persoană de calibrul ei Lissa nu era o scorpie egoistă. Era caldă, prietenoasă și cîteodată chiar nostimă. Avea, desigur, preferințe aparte în privința bărbaților – dar în Hollywood abia dacă avea de unde alege un bărbat ca lumea. Și în ceea ce îl privea pe Fabio, toți bărbații buni erau – slavă Domnului! – homosexuali.

Al doilea ei soț, Antonio, tatăl singurului ei copil, părea a fi fost cel mai bun. Fabio nu-l cunoscuse, dar văzuse fotografii de-ale lui și, fără îndoială, Antonio era un specimen fantastic: avea niște

ochi negri irezistibili, un fizic impresionant și trăsături frumoase, care îți dădeau fiori. Nu o dată se întrebase Fabio cum de îl lăsase Lissa să-i scape.

– Antonio era un crai. Aceasta era singura explicație pe care o dădea Lissa.

Fabio nu înțelegea de ce oamenii direcți erau atât de rigizi când era vorba de sex. La urma urmelor, uneori un partener infidel putea prinde bine.

Nicci Stone privea fără să clipească fermoarul pantalonilor instructorului de kickboxing. Era de-a dreptul proeminent, dar și el era un bărbat bine făcut. Se numea Bjorn, era înalt și blond, ca toți nordicii, de altfel, cu mușchi conturați discret și cu coapse puternice și bronzate. Era înalt de aproape doi metri și zîmbetul său larg, luminos lăsa să i se vadă dinții albi și lați.

Pariez că face minuni cu limba, gîndi Nicci, zîbind misterios. Doar este scandinav. Bărbații scandinavi se mișcă fantastic.

Nu că ea ar fi cunoscut prea mulți. Au fost Sven, cosmeticianul suedez. Marl, danezul care cânta rock'n'roll, și Lusti, norvegianul care îi fusese antrenor personal. De fapt, fuseseră destui. Suficienți ca să-și dea seama că europenii erau mult mai creativi atunci când făceau dragoste decât bărbații americani.

Se întreba cum oare s-ar fi comportat într-o astfel de situație acest Bjorn, cu fizicul său impresionant. Poate că ar fi fost bine să-l pună la încercare...

„Nu!“ îi ordonă o voce autoritară din subconștient. „Acum ești logodită, s-a terminat cu aventurile.“

Ei, drăcie! De unde regula asta?

Bine-nțeles, de la mama. Lissa Roman, mare vedetă de cinema, cîntăreață și un legendar sex-simbol – căsătorită acum pentru a patra oară.

„Da. Chiar așa. Pentru a patra oară.”

Nicci spera ca patru să fie cifra norocoasă a Lissei. Următoarea nuntă trebuia să fie a ei, și nu avea de gând să concureze cu maică-sa, deși pînă atunci tot asta făcuse.

Să crești avînd-o pe Lissa Roman ca mamă nu semăna deloc cu o plimbare prin Disneyland. Ori de cîte ori i-a stat în putință, Nicci a păstrat un secret profund și întunecat în privința frumoasei sale mame. Deși se străduia să țină ascuns acest lucru, niciodată secretul nu dura prea mult pentru că mereu se găsea cineva care să descopere adevărul – și astfel se năruia șansa de a avea cu cineva o relație firească (*și pînă la urmă, ce e aceea o relație firească?*)

La nouăsprezece ani, Nicci era de o frumusețe plină de vioiciune. Spre deosebire de înfățișarea sexy, blond-platinată a mamei sale, Nicci moștenise aspectul exotic, gitan al tatălui ei, spaniol, Antonio Miguel Stone, al doilea soț al Lissei, un curtezan chipeș, fără nici un ban și cu o origine nobilă destul de incertă. Mama acestuia, bunica lui Nicci, se pare că ar fi fost verișoară de gradul al treilea cu regele Spaniei – cu toate că niciodată nu îi invitate la ceai.

Nicci cunoștea povestea. Lissa se îndrăgostise de Antonio cînd acesta venise la Hollywood, avînd o legătură cu o splendidă roșcată. La cinci zile după prima lor întîlnire, roșcata ajunsese de domeniul trecutului, iar Lissa și Antonio se aflau într-un avion în drum spre Vegas, unde, după două zile de jocuri de noroc și incredibile partide de sex, s-au căsătorit.

După nouă luni s-a născut Nicci.

Un an mai tîrziu – un an pasional, de altfel –, Lissa a descoperit că Antonio o înșela cu prietena ei „cea mai bună” și a divorțat imediat. Curînd după aceasta el a revenit în Europa pentru a-și continua cariera de play-boy de succes și uneori de pilot de curse, cutreierînd prin cele mai selecte stațiuni și curtîndu-le pe cele mai frumoase femei.

Cam pe la zece ani, Nicci a început să ceară din ce în ce

mai multe detalii despre tatăl ei – pe care îl cunoștea doar din fotografii. Fără prea multă tragere de inimă, Lissa i-a cerut avocatului ei să ia legătura cu fostul ei soț și să-i amintească de faptul că are o fiică. În mod surprinzător, în următoarele veri el a trimis după copil. Vizitele lui Nicci au avut un mare succes. Era drăguță, capricioasă și isteată, iar Antonio era de-a dreptul încântat. Atât de mult încât în următorii ani ea începu să-și petreacă din ce în ce mai multe luni cu atrăgătorul său tată pînă cînd, la vîrsta de cincisprezece ani, renunță la liceul din Beverly Hills și se înscrie la școala americană din Madrid. Lissa nu păru afectată de acest lucru. În fond, ea trebuia să se ocupe de cariera ei.

Nicci era extaziată, văzîndu-se în sfîrșit liberă! Curînd descoperi că viața alături de Antonio era mult mai palpitantă decît cea alături de mama ei. El se purta mai mult ca un frate mai mare decît ca un tată, făcînd o mulțime de lucruri trăsnite. A învățat-o ceea ce i se părea lui a fi lucruri cu adevărat bune în viață – cum ar fi să fumeze marijuana, să bea mai multe cupe cu Martini fără să se amețească de tot și cum să se descurce cu bărbații flătîndu-i și pîrînd în același timp dezinteresată. Una dintre numeroasele lui prietene exotice i-a oferit o inițiere rapidă în contracepție. Ce putea fi mai util? Ce altceva își mai putea dori o adolescentă dornică să învețe cît mai multe?

Pe la șaisprezece ani, Nicci era mult mai înțeleaptă decît ar fi presupus vîrsta ei, cu siguranță suficient de înțeleaptă ca să-și dea seama că tatăl ei era pur și simplu incorigibil – un tip plin de vicii, cu o permanentă dispoziție pentru distracții și dragoste, dar în același timp generos. Își adora fiica, aceasta fiind singura lui legătură cu viața normală. La rîndul ei, Nicci îl adora și ea, deși știa că Antonio era un derbedeu fără caracter. Și ce dacă? Era tatăl ei și nu putea să nu-l iubească.

Singurul dezavantaj al faptului că locuia cu Antonio îl reprezenta mama acestuia, Adela, o femeie aprigă, care se îmbrăca tot timpul în negru și care țipa la fiul ei ori de cîte ori i se ivea ocazia. Pe Antonio nu părea să-l deranjeze lucrul acesta,